

วว 121471

วว 123021

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติ
เพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงแฟก อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม

The development of dyed cotton machine from the raised system
to the rotates automatically for development community
Mahasarakham Province

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY - ปี - ๒๕๖๒

สราวุฒิ ดาแก้ว

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ.....
วันลงทะเบียน..... - ๙ พ.ย. ๒๕๖๐
เลขทะเบียน..... ๑๗. ๒๕๗๗๗๖
เวลาเรียกหนังสือ..... ๗๒๖.๖๒ ส๑๗๒๗
2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

๑๒

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และได้สำเร็จด้วยดี ต้องขอขอบคุณผู้ที่ให้ความร่วมมือทุกท่านขอขอบคุณอาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กลุ่มชาวบ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແກ อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม ที่ได้ให้คำปรึกษาตลอดจนช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่ในการปฏิบัติงานและเครื่องมือต่างๆ

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่สนับสนุนด้านทุนวิจัย งานวิจัยนี้ดำเนินการโดยสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

สราวนิ ดาแก้ว

2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนาภัลเม่ยบ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແ蕨 อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม
ผู้ดำเนินการวิจัย	ว่าที่ ร.ต.สราฐุติ ดาแก้ว
หน่วยงาน	คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ปี พ.ศ. 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบจากการทำงานแบบยกขึ้นลง เป็นแบบหมุนกลับไปมาซ้ำๆ ฯลฯ และเปลี่ยนทิศทางของการหมุน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้เครื่องย้อมผ้าแบบเดิมกับเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้ว และเป็นยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มชาวบ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແ蕨 อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม ผลการวิจัยมีดังนี้

ผลจากการศึกษาพบว่า วิธีการย้อมผ้าฝ้ายโดยเครื่องที่ทำการพัฒนาฯแล้ว ผลที่ได้ ปรากฏว่าระยะเวลาในการทำงานไม่เท่ากัน โดยเริ่มจากการย้อมผ้าครั้งแรก 5 กิโลกรัม จากนั้นทำการเพิ่มครั้งละ 5 กิโลกรัม โดยทำการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 25 กิโลกรัม พบร้า เครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้วนั้นสามารถใช้เวลาในการย้อมต่อครั้งน้อยกว่า จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในการทดลองถึงแม้ว่าระยะเวลาที่ใช้ทั้ง 2 เครื่องนั้นเวลาจะไม่แตกต่างกันมาก แต่ประสิทธิภาพของเครื่องที่สามารถย้อมได้ดีกว่า มีการกินสีที่ได้เยื่อมมากกว่าและประหยัดเวลา สามารถช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรผู้ที่สนใจเกี่ยวข้องกับงานในลักษณะแบบนี้

ผลการทดลองเครื่องย้อมผ้าฯ พบร้า เมื่อเทียบกับการย้อมแบบเดิมโดยการใช้แรงงานคนสามารถที่จะให้ประสิทธิภาพในการย้อมที่ดีกว่า รวมทั้งประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ทำให้สามารถทำกิจกรรมหรืองานอย่างอื่นควบคู่ไปด้วยได้ และยังเป็นการเพิ่มคุณภาพให้กับสินค้า

Research Title The development of dyed cotton machine from the raised system to the rotates automatically for development community Mahasarakham Province

Researcher	Acting Sub Lt. Sarawut Dakaew
Organization	Faculty of Agricultural Technology
	Rajabhat Maha Sarakham University
Year	2016

ABSTRACT

This research aims to develop a prototype system to dye cotton, Up, Down. A swivel back and forth, left and right to change the direction of rotation. To compare the use of conventional dyeing with dye developed. for the improvement and quality of citizen of Ban Prasat, Kudrang District, Maha Sarakham Province The results are as follows.

The study found that How to dye cotton by the development and the results have shown that the duration of the work as well. Start by dyeing first 5 kg and then in increments of 5 kg to 25 kg, up until the dyeing machine developed that can be used in the dyeing times less. Noting the researchers found. Although the trial period for the second time and it will not be much different. However, the performance of the machine can be dyed better. Eating a lot more colors and save time. Those interested can help the farmers involved in this way.

Overall, the machine dyeing The structure consists of a frame made of stainless steel. Which can weigh more than 50 kilograms, is equipped with a $\frac{1}{4}$ horsepower motor with a height of 60 cm, width 55 cm in length and 80 cm.

The results . Found that, compared to conventional dyeing by labor. Able to give a better performance in dyeing. As well as saving time and costs. And can work in conjunction with, or otherwise. It adds quality to the product.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
 บทที่ 1 บทนำ	 1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
 บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 3
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ทฤษฎีการย้อมผ้าฝ้าย	4
การออกแบบเครื่องย้อมผ้า	5
การคำนวณทำกำลังมอเตอร์	5
ทฤษฎีเกี่ยวกับสายพาน	6
ทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบเพลา	9
การทำประสิทธิภาพผลโดยรวมของเครื่องย้อมผ้าฝ้าย	13
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	 14
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
เครื่องมือในการวิจัย	14
อุปกรณ์ส่วนประกอบโครงสร้าง	16
วิธีการใช้งานเครื่องย้อมผ้าฝ้าย	16
 บทที่ 4 ผลการวิจัย	 18
ผลการทดลอง	18
การสร้างแบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	19
แบบประเมินเครื่องมือเครื่องมือ	20
การนำเครื่องย้อมผ้าฝ้ายไปใช้งาน	20

หน้า

บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	21
สรุปผลการวิจัย	21
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	21
บรรณานุกรม	22
บรรณานุกรมภาษาไทย	22
ภาคผนวก	23
ภาคผนวก ก รูปแสดงขั้นตอนการทดลองเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯ	24
ภาคผนวก ข รูปแสดงขั้นตอนการเปรียบเทียบการทำงานของเครื่องย้อมผ้า แบบเดิมและแบบที่พัฒนาแล้ว	26
ภาคผนวก ค ตารางประเมินความเห็นของกลุ่มแม่บ้านเกษตร	28
ประวัติผู้วิจัย	30

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงตัวประกอบผิว R	11
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบโดยใช้เครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ	18
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ทำงานระหว่างเครื่องย้อมผ้า แบบเดิมและแบบที่พัฒนาแล้ว	18

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1.1 เครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ	1
รูปที่ 1.2 ลักษณะของแกนหมุนเพลาข้อเที่ยง	1
รูปที่ 2.1 การทดลองกับกลุ่มชาวบ้าน บ้านปราสาท ตำบลเลิงແກ อำเภอคุดรัง จังหวัดมหาสารคาม	3
รูปที่ 2.2 เครื่องย้อมผ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ	5
รูปที่ 2.3 ลักษณะของเพลา	9
รูปที่ 2.4 ส่วนต่าง ๆ ของบลอบเบริง	12
รูปที่ 2.5 แบริงชนิดต่าง ๆ	12
รูปที่ 3.1 แสดงการทำงานของเครื่องย้อมผ้าฯ	17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

เนื่องจากผู้วิจัยได้รับทุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม งบประมาณ ปี 2556 โครงการวิจัย การออกแบบและพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ จากภูมิปัญญาบ้านเพื่อใช้ในการพัฒนาสู่ชุมชน โดยภายหลังจากที่ได้ออกแบบและสร้างเครื่องย้อมผ้าฝ้ายขึ้นมาแล้ว ได้ทดลองนำไปใช้กับกลุ่มแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงแฟก อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของการทำงานของเครื่องโดยมีหลักการทำงานคือ มอเตอร์ส่งกำลังต่อไปที่เพลาซึ่งได้ทำการทดสอบเพลาแล้ว โดยนำผ้าที่ต้องการย้อม แขวนไว้ที่แกนของเพลา (รูป 1.1) ซึ่งแกนของเพลาจะหมุนยกขึ้นลงด้วยความเร็วประมาณ 30 รอบต่อนาที ใช้เวลาในการทดลองประมาณ 30 นาที พบร่วงในการทำงานลักษณะการจุ่ม เสื้อขึ้นลง ซ้ำๆ ได้พบปัญหาคือจากการหมุนของแกนเพลาทำให้เกิดแรงเหวี่ยงของแกนที่หมุนขึ้นลงทำให้ ผ้าที่อยู่ด้านบนย้อมไม่ทั่วถึง จะต้องมีการใช้คนมาช่วยกลับด้านของผ้าฝ้าย (รูป 1.2) และอีกปัญหานึงคือตัวแกนย้อมของเครื่องผู้วิจัยได้ทำให้แกนสามารถปรับขึ้นลงได้ และพบว่าอิ่งปรับระดับของแกนขึ้นสูงมากเท่าไรแรงเหวี่ยงจะมากขึ้นเท่านั้น และทำให้ผ้าฝ้ายที่ใช้ย้อมที่อยู่บนแกนนั้นสีย้อมยังไม่ทั่วถึงสม่ำเสมอ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดที่จะพัฒนาและแก้ไขปัญหานี้ โดยได้เปลี่ยนจากระบบการทำงานแบบเดิม มาใช้หลักการทำงานแบบหมุนกลับไปมาซ้ายขวาและเปลี่ยนทิศทางของการหมุน เพื่อลดปัญหาการเหวี่ยงของผ้าย้อมเพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอของการย้อม เพื่อต้องการที่จะแก้ปัญหาจากวิธีการย้อมแบบเดิม เพื่อเพิ่มจำนวนของผ้าที่ย้อมและแก้ปัญหาข้อผิดพลาดในกรณีใช้เครื่องย้อมแบบเดิม และเพิ่มจำนวนผลิตผลจากการย้อมมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รูป 1.1 เครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ

รูป 1.2 ลักษณะของแกนหมุนเพลาข้อเหวี่ยง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบจากระบบการทำงานแบบยกขึ้นลง เป็นแบบหมุนกลับไปมาซ้ายขวาและเปลี่ยนทิศทางของการหมุน

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้เครื่องย้อมผ้าแบบเดิมกับเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้ว

1.2.3. เพื่อแก้ปัญหาการย้อมผ้าแบบเดิมที่มีความล่าช้าและไม่สม่ำเสมอ ของกลุ่มชาวบ้านบ้านปราสาท ต.เลิงแฟก อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ผ้าฝ้ายที่ใช้ในการทดลอง เป็นผลิตภัณฑ์ ภายในชุมชน บ้านปราสาท ต.เลิงแฟก อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม

1.3.2 ก่อนการย้อมต้องทำการต้ม และล้างคราบสกปรกร้อนไขมัน

1.3.3 ทำการย้อมแบบเย็น

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ได้วิธีการย้อมผ้าแบบสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ร่วมกับชุมชน

1.4.2 สามารถช่วยเพิ่มผลผลิตให้กับกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมกลุ่มย้อมผ้าได้มากขึ้น

1.4.3 ได้แก้ปัญหาการย้อมผ้าแบบเดิมที่มีความล่าช้าและไม่สม่ำเสมอ ของกลุ่มชาวบ้านบ้านปราสาท ต.เลิงแฟก อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องย้อมผ้า, ผ้าฝ้าย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบที่ต้องการพัฒนา

จากการวิจัย การออกแบบและพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบ จากภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อใช้ในการพัฒนาสู่ชุมชน มีขั้นตอนดังนี้

1.) โครงสร้าง ซึ่งประกอบไปด้วยตัวโครงที่ทำจากเหล็ก ss 400 โครงสร้างรับน้ำหนักได้มากกว่า 50 กิโลกรัม พร้อมติดตั้งมอเตอร์ขนาด $\frac{1}{4}$ แรงม้า โดยมีความสูง 155 เซนติเมตร ความกว้าง 55เซนติเมตรและมีความยาว 120เซนติเมตร

2.) พลูเลย์ที่ใช้ในการทดลองใช้ 2 ตัวเพื่อทำการลดรอบการทำงานไม่ให้มีแรงหมุนที่เร็วจนเกินไปประกอบด้วย พลูเลย์ตัวที่ 1 มีขนาด 18 นิ้ว โดยรับกำลังมากจากมอเตอร์และส่งต่อไปยังพลูเลย์ ตัวที่ 2 ซึ่งมีขนาด 14 นิ้ว

3.) สายพานที่ใช้ส่งกำลังจากมอเตอร์ไปยังพลูเลย์เป็นสายพานแบบร่องตัววีขนาดเบอร์ 67

4.) ชุดใบกวนทำจาก Stainless Steel 304 เพื่อป้องกันการเกิดสนิมซึ่งจะส่งผลต่อสีของผ้าฝ้ายที่ทำการย้อมได้มีขนาดยาว 100 เซนติเมตร ความтолาของเกนเพลา ขนาด 1 นิ้ว

5.) ตังที่ใช้สำหรับการย้อมทำจาก Stainless Steel 304 เพื่อป้องกันการเกิดสนิม

6. ขนาดของสายไฟใช้เบอร์ 2x2.5 SQ.MM เพื่อป้องกันความร้อนที่จะเกิดขึ้นเวลา*motors* ทำงาน พร้อมติดตั้งชุด Breaker ระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าเกิน ขนาด 30 แอมป์

พบว่า การใช้งานเครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบนี้ กลุ่มเกษตรกรผู้ที่มีความชำนาญได้ทำการทดลอง ด้วยวิธีการปกติ สิ่งที่สังเกตเห็นได้ว่าในการทดลองกลุ่มเกษตรกร เมื่อทำการจับเวลาจะทำเวลาได้ดีขึ้นแต่ก็เกิดการเมียล้า ในขณะที่เครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบจะใช้เวลาจะคิดที่ เพราะฉะนั้นการทำงานของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบมีประสิทธิภาพในการย้อมผ้ารวดเร็ว และประหยัดเวลา สามารถช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรผู้ที่สนใจเกี่ยวข้องกับงานในลักษณะแบบนี้ได้ แต่อาจจะมีการปรับปรุง ลักษณะการหมุนของเครื่องย้อมเนื่องจากมีแค่การยกขึ้นลงเท่านั้น ควรจะมีการเพิ่มให้ตัวเครื่องสามารถหมุน จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการย้อมผ้าฝ้ายให้ได้ดียิ่งขึ้น

รูป 2.1 การทดลองกับกลุ่มชาวบ้าน บ้านปราสาท ตำบลเลิงแฟก อำเภอคุ้รัง จังหวัดมหาสารคาม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์ (2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การประดิษฐ์เครื่องย้อมสีสไลด์อัตโนมัติ พบว่า เครื่องย้อมสีสไลด์ตันแบบมีคุณภาพในการย้อมสีเท่าๆ กับการย้อมด้วยมือแต่มีคุณภาพในการย้อมสีスマ่เสมอ กว่า ประยัดเวลา ประยัดสี ลดอันตราย ลดผลพิษ และลดความประเพื่อน ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาเครื่องตันแบบให้มีความสมบูรณ์

ชูชาติ พะยอม และคณะ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การวิจัยเพื่อพัฒนาเส้นไหมพิเศษเชิงพานิชย์ พบว่า การสาไวไหมด้วยเครื่องสาไวไหมตันแบบสามารถสาไวได้ปริมาณเส้นไหมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย 121.9 กรัม/ชั่วโมง ส่วนการสาไวไหมแบบพื้นบ้านสามารถสาไวได้ปริมาณเส้นไหมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย 15.87 กรัม/ชั่วโมง จะเห็นได้ว่าการสาไวไหมโดยใช้เครื่องสาไวไหมตันแบบซึ่งใช้ความเร็วรอบ และ อุณหภูมิที่ เหมาะสมและคงที่นั้นจะทำให้ปริมาณเส้นไหมมากกว่าการสาวแบบพื้นบ้านถึง 8 เท่า / ชั่วโมง

สุนิสา กมุกมกุล (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การย้อมไหมด้วยสีรีแอกทีฟโดยใช้เครื่องย้อมใจด้วย มก. 3 พบว่า สีของเส้นไหมมีค่าความสว่าง (L^*) อยู่ระหว่าง 43.41 – 43.58 ค่าความเป็นสีเขียว (a^*) อยู่ระหว่าง 12.54 – 12.51 ค่าความเป็นสีน้ำเงิน (b^*) อยู่ระหว่าง 15.63 – 16.21 ค่าความสดใส (C^*) อยู่ระหว่าง 20.24 – 20.53 และค่าสี (h^*) อยู่ระหว่าง 230.91 – 231.32 แสดงว่าสีที่ได้เป็นสีน้ำเงิน ออกเฉียบค่อนข้างเข้มและสดใสปานกลาง ปริมาณไหมที่ใช้ย้อมไม่มีผลต่อค่าสี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สีของเส้นไหมมีความスマ่เสมอ ดี มีค่าความแตกต่างของสีโดยรวมระหว่างใจด้วยตัวอย่างในแต่ละการทดลองต่ำมาก การศึกษาความคงทนของสีต่อการซักของเส้นไหมที่ย้อมได้ พบว่า ปริมาณของไหมที่ย้อมไม่มีผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงสี และค่าการเปื้อนสี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความคงทนของสีอยู่ที่ระดับดีเลิศ – ดียอดเยี่ยม ผลการศึกษาแสดงว่าเครื่องย้อมใจด้วย มก.3 มีประสิทธิภาพดี สามารถย้อมไหมด้วยสีรีแอกทีฟได้ทุกปริมาณ ตั้งแต่ 0.5 – 2.0 กิโลกรัม โดยให้สีที่ไม่แตกต่างกัน มีความスマ่เสมอ และความคงทนของสีอยู่ในระดับดีเลิศ จึงเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพการย้อมของกลุ่มผู้ผลิตสิ่งทอพื้นเมืองต่อไป

2.3 ทฤษฎีการย้อมผ้าฝ้าย

กรรมวิธีการย้อมผ้าและเส้นด้วยสารเคมีเปลี่ยนสี อย่างกว้างๆ ออกได้เป็น 3 วิธีดังนี้

1) **การย้อมแบบคุดซึม (Exhaustion Method)** การย้อมด้วยวิธีนี้จะใช้เวลานาน และใช้ปริมาณน้ำค่อนข้างสูง อัตราส่วนระหว่างน้ำหนักผ้าต่อน้ำที่ใช้ย้อม มีตั้งแต่ 1:6 ไปจนถึง 1:12 เครื่องย้อมที่ใช้กันมาก เช่น เครื่องจิกเกอร์ (Jigger dyeing machine) เครื่องเจ็ท (Jet dyeing machine) เครื่องวินช์ (Winch dyeing machine) การย้อมแบบนี้จะเป็นการย้อมระบบปิด โดยผ้าจะอยู่ในเครื่องแล้วจะหมุนหรือแซอยู่ในเครื่อง ซึ่งมีหลายแบบ เช่น การย้อมด้วยเครื่องเจ็ทน้ำย้อม และผ้าจะเคลื่อนที่หมุนเวียนด้วยความเร็วสูง ส่วนเครื่องจิกเกอร์น้ำย้อมจะอยู่นิ่งส่วนผ้าจะเคลื่อนที่ผ่านน้ำด้วยลูกกลิ้งสลับไปมาจนกระบวนการการย้อม เป็นต้น

2) **การย้อมด้วยวิธีต่อเนื่อง (Continuous Method)** ในวิธีนี้ จะใช้ลูกกลิ้งที่มีน้ำหนักอัดน้ำสีเข้าไปในเนื้อผ้า (Paddle) ด้วยแรงดันลม โดยผ้าขาวที่นำมาย้อมจะเคลื่อนที่ไปตามขั้นตอน การย้อมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ อ่างน้ำย้อม ตู้อบไอน้ำ อ่างน้ำล้าง อ่างสารตกแต่ง

สำเร็จ จนกระทั่งอุปกรณ์เป็นผ้าเย็บสำเร็จ วิธีนี้จึงเป็นวิธีการเย็บที่เร็ว และเหมาะสมกับการเย็บที่ลักษณะต่างๆ การเย็บแบบนี้จะใช้น้ำเย็บน้อยกว่าการเย็บแบบดูดซึม แต่จะใช้น้ำในขั้นตอนการล้างมากกว่า แต่เมื่อเปรียบเทียบแล้วการเย็บแบบต่อเนื่องนี้ยังใช้น้ำน้อยกว่า อัตราส่วนระหว่างผ้ากับน้ำจะคิดเป็น % Pick up (หมายเหตุ % Pick up คือ % ของน้ำหรือสารเคมีที่เหลืออยู่บนผ้าเมื่อเทียบกับน้ำหนักผ้า) ตั้งแต่ 80-100% นี้ข้อเสียของการเย็บแบบต่อเนื่องคือ ถ้าเกิดมีการผิดพลาดขึ้นในระหว่างการเย็บ กว่าที่ข้อผิดพลาดนั้นจะถูกคันพบและได้รับการแก้ไข ผ้าก็อาจจะผ่านการเย็บไปเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นก่อนที่จะดำเนินการเย็บด้วยวิธีการจำเป็นต้องมีการเตรียมการอย่างระมัดระวังที่สุด

3) การเย็บแบบกึ่งต่อเนื่อง (Semi – Continuous Method) เครื่องเย็บที่ใช้จะเหมือนกับกับการเย็บแบบต่อเนื่อง คือมี อ่างน้ำเย็บ ตู้อบไอน้ำ อ่างน้ำล้าง อ่างสารตกแต่งสำเร็จ แต่การเย็บจะใช้สภาพที่รุนแรงกว่า เมื่อทำการเย็บสีแล้วได้รับด่างในปริมาณที่เหมาะสมเสร็จเรียบร้อยแล้วจะนำไปม้วนเก็บบนลูกกลิ้งเพื่อให้สีผนึกเข้าไปในเส้นใย แล้วห่อด้วยพลาสติกใส แล้วนำไปเก็บในช่วงนี้ลูกกลิ้งจะหมุนไปเรื่อยๆเพื่อป้องกันการเข้มของสีบริเวณด้านล่าง การเก็บมีตั้งแต่ 2 ชั่วโมง – 2 วัน จากนั้นจึงมากทำการซักล้างในภายหลัง (http://www.thaitextile.org/tdc/?page_id=358)

รูป 2.2 แสดงเครื่องเย็บผ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ และมีราคาสูง

2.4 การออกแบบเครื่องเย็บผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติ ฯ

2.4.1 การคำนวณทำลังของมอเตอร์

เมื่อต้องการจะคำนวณขนาดมอเตอร์จะได้ F นิวตัน ที่กระทำสัมผัสถกับเพลาทำให้เพลาหมุนด้วยความเร็วรอบ n รอบต่อนาที ขณะที่เพลาหมุนไป 1 รอบสามารถหาค่าต่าง ๆ ได้ดังนี้ การคำนวณหาระยะทางที่เคลื่อนที่ได้ ขณะที่เพลาหมุนไป 1 รอบ สามารถคำนวณหาได้ดังแสดงในสมการที่ 1

สมการที่ใช้คำนวณหาระยะทางที่เคลื่อนที่

$$s = 2\pi r \quad (1)$$

การคำนวณทางานในการหมุนเพลา 1 รอบ คำนวณหาได้ดังแสดงในสมการที่ 1
สมการที่ใช้คำนวณทางาน

$$W_F = F \times 2\pi r \quad (2)$$

การคำนวณหางานในการที่เพลากระทำต่อวินาที ขณะที่เพลาหมุน ก รอบต่อนาที สามารถคำนวณได้ ดังแสดงในสมการที่ 2

สมการที่ใช้ในการคำนวณหางานที่เพลากระทำต่อวินาที

$$W_F = F \times 2\pi r \times n \quad (3)$$

การคำนวณหาแรงบิด สามารถคำนวณได้ ดังแสดงในสมการที่ 3

สมการที่ใช้ในการคำนวณหาแรงบิด

$$T = F \times r \quad (4)$$

เพราะฉะนั้น การคำนวณหากำลังมอเตอร์สามารถคำนวณหาได้ ดังแสดงในสมการที่ 5

$$P = \frac{2\pi Tn}{60} \quad (5)$$

เมื่อ P คือ กำลังที่เพลารับแรงจากมอเตอร์มีหน่วยเป็น วัตต์(W)หรือกิโลวัตต์ (KW)

T คือ โมเมนต์แรงบิด มีหน่วยเป็น นิวตันเมตร

n คือ ความเร็วรอบของเพลา มีหน่วยเป็นรอบต่อนาที rpm (1 รอบ = 2 เรเดียน)

r คือ รัศมีของเพลา มีหน่วยเป็นเมตร

2.4.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับสายพาน

สายพานลิมใช่ส่งกำลังได้ค่อนข้างมาก โดยต้องการแรงดึงขึ้นต้นในสายพานค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เพราะผลจากการเกาเยืดตัวกันระหว่างด้านข้างของสายพานที่เรียกว่าบอร์จูปลิมของล้อสายพาน ทำให้เกิดแรงเสียดทานสูง ซึ่งเป็นผลให้สายพานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพดี แม้ว่าจะมีส่วนโค้ง สัมผัสน้อย และมีแรงดึงขึ้นต่ำ และเหมาะสมกับการใช้งานในกรณีที่ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางน้อย ใน การส่งกำลังจะส่งได้มากที่สุดเมื่อผิวด้านข้างของสายพานอัดแน่นกับร่องบนล้อสายพาน และในกรณีที่ มีเหตุฉุกเฉินก็อาจใช้ผลจากการอัดแน่นนี้ทำหน้าที่เป็นเบรกได้ด้วย การขับด้วยสายพานลิม มีข้อดี คือ เนียบ สะอาด และสามารถรับแรงกระดูกได้ นอกจากนั้นยังมีขนาดกะทัดรัด มีประสิทธิภาพดี และแบบริ้งของเพลามีต้องรับแรงมากเกินไป จึงมักใช้ในการขับทางด้านอุตสาหกรรมทั่วไป ซึ่งมีสายพานขับ ได้โดยมีอัตราทดสูงประมาณ 7 : 1 หรืออาจใช้ได้สูงถึง 10 : 1 อัตราส่วนแรงดึงของสายพาน จากสูตร

$$\frac{T_1}{T_2} = 2.5 \quad (9)$$

$$T_1 = 2.5T_2$$

แรงที่สายพานกดเพลา

$$F = T_1 + T_2 \quad (10)$$

การคำนวณความยาวของสายพานเปิด (Open Belts) อาจประมาณได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$L = 2C + 1.57(D_2 + D_1) + \frac{(D_2 + D)}{4C} \quad (11)$$

เมื่อ

L = ความยาวพิทักษ์ของสายพาน

C = ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางของล้อขับและล้อตาม

D_1 = เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อขับ

D_2 = เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อตาม

การกำหนดระยะ C ให้

$C = (D_2 + 3D_1) / 2$ หรือ $C = D$ เลือกใช้ค่าที่สูงที่สุด แนะนำดังนี้

$$C = P + \sqrt{P^2 - q} \quad (12)$$

เมื่อ

$$P = 0.25L_p - 0.39(D_2 + D_1) \quad (13)$$

$$q = 0.125(D_2 + D_1) \quad (14)$$

และ

$$\begin{aligned} C_{\max} &= 2(D_1 + D_2) \\ C_{\min} &= 0.7(D_2 + D_1) \end{aligned} \quad (15)$$

เลือกใช้ค่าที่อยู่ระหว่าง C_{\max} กับ C_{\min}

การกำหนดค่า C ควรเพื่อระยะปรับ (ควรเป็นด้านมอเตอร์) ความกว้างของเพลาทั้งสองด้วย เพื่อให้มีความตึงสายพานเพียงพอ เนื่องจากว่า C อาจเป็นพิกัดจำกัด (Limiting Factor) ได้ เพราะมีที่ว่างจำกัด จึงอาจเป็นไปได้ว่าเราต้องลองคำนวณหาขนาดสายพานหลายครั้งที่เดียว การทำให้เกิดแรงดึงขึ้นตันในสายพานล้ม

การทำให้เกิดแรงดึงขึ้นตัน จะช่วยทำให้การขับด้วยสายพานมีประสิทธิภาพดี และยืดอายุการใช้งานของสายพาน ถ้าออกแรงดึงขึ้นตันไม่เพียงพอจะทำให้ส่งกำลังได้น้อยลง ประสิทธิภาพต่ำลง ทำให้สายพานมีอายุการใช้งานลดลง เนื่องจากสลิป แต่ถ้าออกแรงดึงขึ้นตันมากเกินไป จะทำให้ขอบสายพานยืดตัวมากเกินไป เกิดความเค้นในสายพานมาก แบริงที่รองรับสายพานจะรับแรงมากเกินไป ด้วยเหตุนี้จึงต้องออกแรงดึงขึ้นตันให้เหมาะสมกับแรงภายนอกที่กระทำกับสายพานล้ม ส่วนโค้งสัมผัส จากสูตร

$$\alpha_1 = \frac{D_p - d_p}{C} \quad (16)$$

มุมสัมผัสของล้อสายพาน จากสูตร

$$\alpha_1 = \pi - 2\sin^{-1} \frac{(D_p - d_p)}{2C} \quad (17)$$

หากความเร็วของสายพาน จากสูตร

$$V = \pi D_p n \quad (18)$$

จากสมการแรงดึงในสายพานขณะส่งกำลัง คือ

$$F = F_1 - F_2 = \frac{W_p}{V} \quad (19)$$

ให้แรงดึงในแนวแกน

$$F_w = F_1 + F_2 = F \frac{e\alpha f + 1}{e\alpha f - 1} \quad (20)$$

แรงหนีศูนย์กลางเนื่องจากน้ำหนักสายพาน

$$F_c = \frac{WAV^2}{g} \quad (21)$$

แรงลัพธ์เนื่องจากแรงหนีศูนย์กลาง คือ

$$Fr = 2.Z.F_c \sin \frac{\alpha}{2} \quad (22)$$

โดย Z = จำนวนสายพาน

ดังนั้น แรงดึงขึ้นตันในสายพานจึงหาได้จากแรงดึงในแนวแกนขณะส่งกำลังกับแรงลัพธ์
เนื่องจากแรงหนีศูนย์กลาง นั่นคือ

$$F_1 = FW + Fr \quad (23)$$

แนวทางปฏิบัติมักจะใช้วิธีหาค่าประมาณของแรงดึงในแนวแกนจากสมการ

$$F_r = K_1 \cdot F \cdot FC \sin \frac{\alpha}{2} \quad (24)$$

โดยที่ K_1 เป็นตัวประกอบใช้งาน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพการทำงาน แล้วใช้ค่าที่เป็นแรงดึงขั้นต่ำ
ในกรณีที่ขับโดยมีระยะระหว่างศูนย์กลางคงที่ หรือไม่มีอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดแรงดึงในสายพาน
ตลอดเวลา ก็จำเป็นต้องนำเอาแรงหนีศูนย์กลางมาติดตัว จากสมการ 24

$$\begin{aligned} F_r &= 2.Z.F_c \sin \frac{\alpha}{2} \\ &= 2.Z \cdot \frac{WAV^2}{g} \sin \frac{\alpha}{2} \end{aligned} \quad (25)$$

ซึ่งเขียนได้ใหม่เป็น

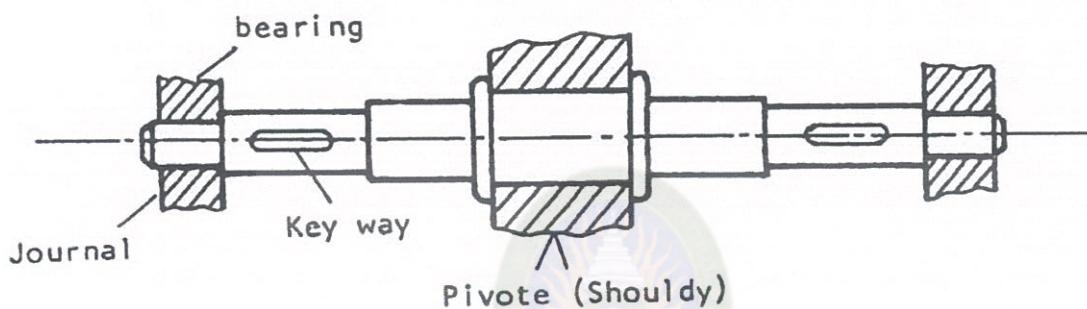
$$F_r = 2.K_2 \cdot V^2 \sin \frac{\alpha}{2} \quad (26)$$

ค่า k_2 หาได้จากตาราง ดังนั้นแรงดึงชั้นต้นในสายพานจึงเท่ากัน

$$F_r = (K_1 F + 2K_2 \cdot V^2) \sin \frac{\alpha}{2} \quad (27)$$

2.4.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบเพลา

เพลาเป็นชิ้นส่วนเครื่องมือกล ที่มีความสำคัญของระบบส่งผ่านกำลัง กำลังที่ส่งผ่านเพลาอยู่ ในรูปของ โมเมนต์แรงบิด (Torque) ในการส่งกำลังผ่านระหว่างเพลาหนึ่งไปยังอีกเพลาหนึ่ง จำเป็นต้องอาศัยตัวกลาง เช่น เพือง โซ่ สายพาน ฯลฯ ดังนั้นจึงเกิดแรงซึ่งเกิดจากการขบกันของ เพือง แรงเนื่องจากการฉุดของโซ่ หรือแรงดึงของสายพานมากจะทำต่อเพลาอันเป็นผลให้เกิดโมเมนต์ ดัด (Bending moments) ขึ้นบนเพลาด้วย ดังนั้นขณะที่เพลาทำหน้าที่ส่งผ่านกำลังเพลาจะรับทั้ง โมเมนต์บิดและโมเมนต์ดัดพร้อมๆ กัน

รูป 2.3 ลักษณะของเพลา

เนื่องจากว่าเพลาเป็นชิ้นส่วนที่มีอยู่ในเครื่องจักรกลเกือบทุกชนิด ดังนั้นจึงสมควรที่จะได้ พิจารณาถึงการออกแบบเพลา โดยเฉพาะเพลาอาจมีชื่อเรียกแตกต่างกันไปตามลักษณะของการใช้งานดังต่อไปนี้ คือ

- 1.) เพลา (Shaft) เป็นชิ้นส่วนที่มีการหมุนและใช้ในการส่งกำลัง
- 2.) แกน (Axe) เป็นชิ้นส่วนลักษณะเดียวกับเพลาแต่ไม่มีการหมุน ส่วนมากเป็นตัวรองรับชิ้นงานที่หมุน เช่น ล้อ ล้อสายพาน เป็นต้น อย่างไรก็ตามทั้งเพลา และแกนที่นิยมเรียกรวมกัน ว่า “เพลา” ไม่ว่าชิ้นส่วนนั้นจะหมุนหรือหยุดนิ่งก็ตาม
- 3.) สพินเดล (Spindle) เป็นขนาดสั้นที่ไม่หมุน เช่น เพลาที่แท่นหัวกลึง (Head-Shock Spindle) เป็นต้น
- 4.) สตับชาฟต์ (Stub Shaft) หรือบางครั้งเรียกว่า เยอดชาฟต์ (Head-Shaft) เป็นเพลาที่ ติดเป็นชิ้นส่วนต่อเนื่องกับเครื่องยนต์ มอเตอร์ หรือเครื่องตันกำลังอื่น ๆ มีขาดรูปร่างและส่วนที่ยื่น ออกแบบสำหรับใช้ต่อกับเพลาอื่น ๆ
- 5.) เพลาแนว (Line Shaft) หรือเพลาส่งกำลัง (Power Transmission Shaft) หรือเพลา เมน (Main Shaft) เป็นเพลาซึ่งต่อตรงจากเครื่องตันกำลัง และใช้ในการส่งกำลังไปยังเครื่องจักรกล อื่น ๆ โดยเฉพาะ
- 6.) แจ็คชาฟต์ (Jack Shaft) หรือเพลาเคน์เตอร์ชาฟต์ (Counter Shaft) เป็นเพลาขนาด สั้นที่ต่อระหว่างเครื่องตันกำลังกับเพลาเมน หรือเครื่องจักรกล

7.) เพลาอ่อน (Flexible Shaft) เป็นเพลาที่สามารถอ่อนตัวหรือโค้งให้ เพลาประภานี้ทำด้วยสายลวดใหญ่ (Cable) ลวดสปริงหรือลวดเกลียว (Wire Rope) ใช้ในการส่งกำลังในลักษณะที่แกนหมุนทำมุกันได้ แต่ส่งกำลังได้น้อย

8.) เพลาอาจจะรับแรงดึง แรงกด แรงบิด หรือแรงหดตัว หรือแรงหลายอย่างรวมกันได้ ดังนั้นการคำนวณจึงต้องใช้ความคิดพิจารณา เช่น ถ้าเพลาจะมีการเบี้ยวในแนวต่อตัว ทำให้เพลาเสียหาย เพราะความล้าได้ ฉะนั้นจึงต้องออกแบบเพลาให้มีความแข็งแรง เพียงพอเพื่อลดมุมบิดภายในเพลาให้อยู่ในขีดจำกัดที่พ่อเหมา ระยะโถง (Deflection) ของเพลา ก็เป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดขนาดของเพลา เช่นเดียวกัน เพราะถ้าเพลามีระยะโถงมากก็จะเกิดการแกว่งขณะหมุน ทำให้ความเร็ววิกฤต (Critical Speed) ของเพลาดลง ซึ่งอาจทำให้เพลามีการสั่นอย่างรุนแรงในขณะที่ความเร็วของเพลาเข้าใกล้ความเร็ววิกฤตนี้ได้ ระยะโถงนี้ยังมีผลต่อการเลือกชนิดของที่รองรับเพลา เช่น บลลแบร์ริง (Ball Bearing) ก็ต้องมีการเยื่องแนว (Misalignment) ในการใช้งานที่พ่อเหมา กับเพลาด้วย

การพิจารณาในการออกแบบเพลา

การคำนวณหาขนาดเพลาที่เหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งานในบางครั้งการหาขนาดเพลาเพื่อให้เพลากันต่อแรงที่มีกระทำอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ เช่น ในกรณีเพลาลูกเบี้ยว ในเครื่องยนต์สันดาปภายในต้องการให้มีตำแหน่งที่เที่ยงตรง ดังนั้นมุมบิดของเพลาที่เกิดขึ้นในขณะใช้งานจะต้องมีค่าไม่มากกว่าที่กำหนดไว้ เป็นต้น นั่นคือเพลาจะต้องมีความแข็งแรงอยู่ในพิกัดที่ต้องการถ้ามุมบิดมากไปจากจะเสียความเที่ยงตรงทางด้านตำแหน่งแล้วยังอาจก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนซึ่งมีผลทำให้เพื่องหรือแบร์ริงที่รองรับเพลาอยู่เกิดความเสียหายได้ง่ายถึงแม้ว่า ไม่มีมาตรฐานสำหรับพิกัดมุมบิดของเพลาไว้ก็ตามในทางปฏิบัติแล้วมักจะให้มุมบิดของเพลาในเครื่องจักรกลส่งกำลังทั่วไปอาจจะให้มีมุมบิดได้ถึง 1° ต่อความยาวเพลา 20 เท่าของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพลา ในกรณีของเพลาลูกเบี้ยวสำหรับเครื่องยนต์สันดาปภายในแล้วจะให้มีมุมบิดได้ไม่เกิน 0.5° ตลอดความยาวของเพลาไม่เกิน 0.3° ต่อความยาวเพลา 1 เมตร สำหรับเพลาส่งกำลังทั่วไปอาจจะใช้มุมบิดได้ถึง 1° ต่อความยาว 20 เท่าของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพลา

ความแข็งแรงที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความแข็งแกร่งทางด้านระยะโถง เพราะต้องใช้ระยะโถงของเพลาที่อยู่ภายใต้แรงภายนอกเป็นสำคัญ ในการกำหนดระยะเบียด (Clearance) ระหว่างล้อสายพาน เพื่อง โครงของเครื่องจักร ตลอดจนการเลือกชนิดของแบร์ริงสำหรับรองรับเพลาให้เหมาะสมถ้าเพลามีระยะโถงมากเกินไปจะทำให้ความยาวของฟันเพื่องส่วนที่สัมผัสรือขับกันลดลงเป็นผลทำให้อัตราการขับของเพื่องลดลง ทำอัตราการส่งกำลังของเพื่องไม่رابเรียบท่าที่ควร การเลือกแบร์ริงมารองรับเพลา ก็เช่นกัน จะเป็นต้องเลือกแบร์ริงชนิดที่อนุญาตให้มีการเยื่องแนวสำหรับการใช้งานได้พอเหมากับระยะโถงของเพลาที่จะเกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นแบร์ริงแบบธรรมด้า หรือแบร์ริงแบบปรับแนวได้เอง (Self Aligning Bearing) ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับค่าระยะโถงเป็นสำคัญ

การออกแบบเพลาสำหรับภาระคงที่ (Static Load)

ในการคำนวณกำลังงานและการของเพลา สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ก. สูตรหากำลัง} \quad P = \frac{2 \cdot \pi \cdot T \cdot n}{60 \times 1000}$$

เมื่อ P = กำลัง (kw)

n = ความเร็วรอบ (rpm)

T = โมเมนต์บิด (Nm)

ข. สูตรสำหรับออกแบบเพลางาน

$$d = \sqrt[3]{\frac{32 \cdot M \cdot \alpha_b}{\pi \cdot \alpha_d}} \quad (\text{สำหรับเพลารับความเค้นดัด})$$

$$d = \sqrt[3]{\frac{16 \cdot T \cdot \alpha_t}{\pi \cdot \tau_d}} \quad (\text{สำหรับเพลารับความเค้นเฉือน})$$

$$d = \sqrt[3]{\frac{16}{\pi \cdot \tau_d} \cdot [(M \cdot \alpha_b)^2 + (T \cdot \alpha_t)^2]^{1/2}} \quad (\text{สำหรับเพลากลางความเค้นดัดและเฉือน})$$

และเฉือน)

α_b = แฟคเตอร์แก้ไขโมเมนต์ดัด

α_t = แฟคเตอร์แก้ไขโมเมนต์บิด

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวประกอบผิว R

ความละเอียดของผิวงาน	R
งานขัด	1
งานเจียร์ใน	1.1-1.3
งานกลึง	1.2-1.5
งานอัดขี้นรูป	1.3-2.2

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

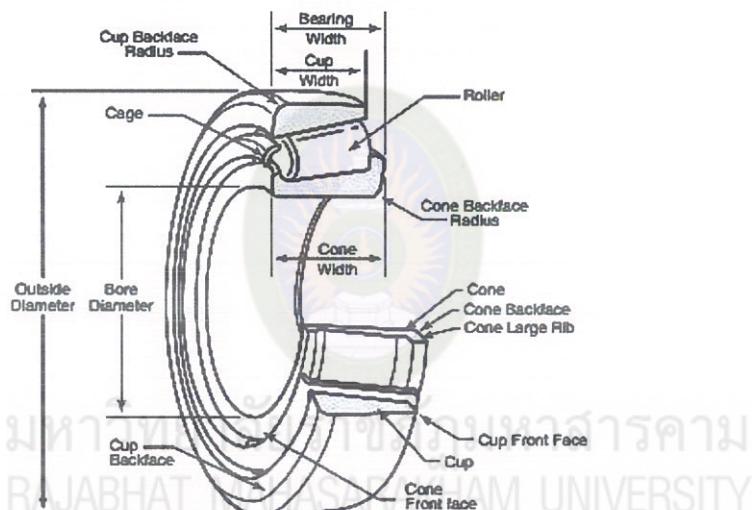
2.4.4 การรับแรงของเบริง

AFBMA (Anti-Friction Bearing Manufacturers Association) ได้มีมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถรับแรงของเบริง โดยไม่คำนึงถึงความเร็ว ซึ่งเรียกว่า ความสามารถในการรับแรงพื้นฐาน (Basic load rating) ความสามารถในการรับแรงพื้นฐาน C_R มีความนิยามว่าเป็นความสามารถของเบริงที่รับแรงคงที่ทาง radial ได้ โดยมุนวงแหวนวงในหนึ่งล้านครั้ง ค่าหนึ่งล้านรอบเลือกใช้เพื่อให้คำนวนง่าย โรลลิ่งเบริง (Rolling bearings) หมายถึง เบริงที่รับแรงโดยอาศัยชิ้นส่วนของเบริงที่มีลักษณะเป็นผิวสัมผัสแบบกลึง (Rolling contact) แทนที่จะเป็นผิวสัมผัสแบบเลื่อน (Sliding contact) เนื่องจากเบริงชนิดนี้มีค่าความเสียดทานน้อยมาก ซึ่งประกอบด้วยวงแหวนเหล็กกล้า 2 วง ที่แยกออกจากกัน ด้วยลูกกลิ้งทรงกลม ลูกกลิ้งเหล่านี้รับแรงจากวงแหวนหนึ่ง แล้วส่งแรงนี้ไปยังวงแหวนอีกวงหนึ่ง โดยการกลิ้งไปบนวงแหวน

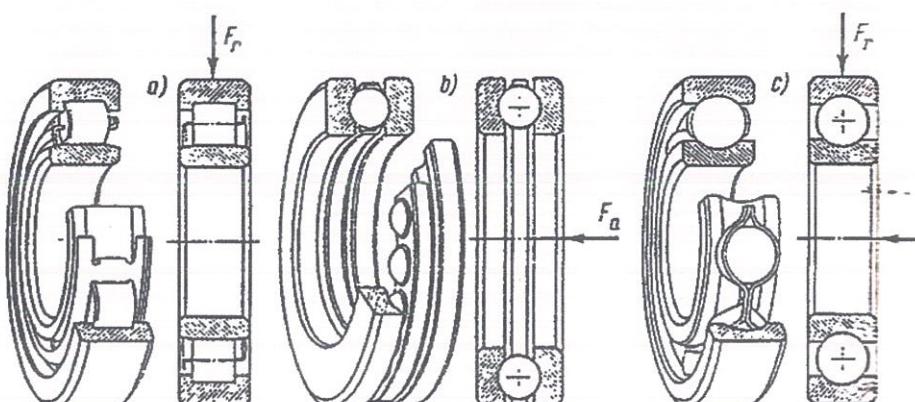
$$C_R = F \left[\frac{\left(\frac{L_D}{L_R} \right) \left(\frac{n_D}{n_R} \right) \left(\frac{1}{6.84} \right)}{\left[\ln \left(\frac{1}{R} \right) \right]^{1.17\alpha}} \right]^{\frac{1}{\alpha}} \quad (28)$$

โดยที่

$L_R n_R$	คือ 10^6 (รอบ)
L_D	คือ จำนวนชั่วโมงที่ใช้ออกแบบ (ชั่วโมง)
N_D	คือ จำนวนรอบที่ใช้ในการออกแบบ (รอบต่อชั่วโมง)
F	คือ แรงที่เบริ่งรับ (นิวตัน)
R	คือ ความไว้วางใจได้
A	คือ 3 สำหรับเบริ่งกลุ่มหรือ 10/3 สำหรับเบริ่งลูกกลิ้งทรง

รูปที่ 2.4 ส่วนต่าง ๆ ของบล็อกเบริ่ง

รูปที่ 2.5 แบริ่งชนิดต่าง ๆ
ที่มา : อนันต์ วงศ์กระจาง. 2533.

3. การหาประสิทธิผลโดยรวมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯ

การวัดประสิทธิผลโดยรวมของเครื่องจักร (OEE) เป็นวิธีการที่นักวิชาการทำให้รู้ประสิทธิภาพของเครื่องจักรแล้วยังรู้ถึงสาเหตุของ Loss ที่เกิดขึ้นทั้งในระบบ คือ สามารถแยกการสูญเสียและรายละเอียดของสาเหตุนั้น ทำให้สามารถที่จะปรับปรุงแก้ไข ลด Loss ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้อง เครื่องจักรที่ดีไม่ใช่เป็นเพียงแค่เครื่องจักรที่ไม่เสีย เปิดสวิตซ์เมื่อใดทำงานได้เมื่อนั้น หากแต่ต้องเป็น เครื่องจักรที่เปิดขึ้นมาแล้วทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพคือ เดินเครื่องได้เต็มกำลังความสามารถ แต่ถ้าเครื่องจักรใช้งานได้ตลอดเวลาและเดินเครื่องได้เต็มกำลัง แต่ขึ้นงานที่ผลิตออกมาไม่มีคุณภาพ ก็คงไม่มีประโยชน์อะไร ดังนั้นเรื่องคุณภาพของงานที่ออกมายังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะใช้ในการ พิจารณาเครื่องจักร และที่สำคัญเครื่องจักรที่ดีต้องใช้งานได้อย่างปลอดภัย

$$\text{OEE} = \text{Availability} \times \text{Performance} \times \text{Quality}$$

Availability คือ อัตราการเดินเครื่อง ยกตัวอย่างการหยุดที่ทำให้ Availability ลดลง เช่น การหยุด เครื่องจักรโดยไม่ได้วางแผน การเสียของเครื่องจักร การเสียจากการติดตั้งเครื่องจักร ความผิดพลาด จากการเดินเครื่องเป็นต้น

สูตรการคำนวณ Availability = (Loading time - Downtime)/Loading time × 100

Performance คือ ประสิทธิภาพการเดินเครื่องประสิทธิภาพการผลิต ลดลงได้ เมื่อจาก Speed loss คือเดินเครื่องที่ความเร็วต่ำกว่ามาตรฐาน เนื่องจากพนักงานเดินเครื่องขาดทักษะในการทำงาน สภาพร่างกายไม่พร้อม หรือ สินค้าที่เดินมีความซับซ้อนสูงไปจนได้ชำ烂

สูตรการคำนวณ Performance = Cycle time × Actual output / Net Operation Time × 100

Quality คือ อัตราคุณภาพ คุณภาพของขึ้นงานที่ผลิตได้

สูตรการคำนวณ Quality = (Actual output - Defect)/Actual output

OEE เป็นค่าเบอร์เซ็นต์ที่มาจากการคูณระหว่าง Availability, Performance Efficiency และ

Quality Rate

ดังนั้นการปรับปรุงค่า OEE ก็คือการปรับปรุงค่าทั้งสามเหล่านี้ตัวใดตัวหนึ่ง หรือสองตัว หรือ ทั้งสามตัว ขึ้นอยู่กับความจำเป็นหรือนโยบายขององค์กรในขณะนั้น โดยปกติเราจะปรับปรุงค่าที่ต่ำ ที่สุดก่อน ความรู้สึกฐานอย่างหนึ่งที่ต้องใช้ในการปรับปรุงค่า OEE คือต้องรู้ว่าค่า Availability จะต่ำ หรือสูงขึ้นอยู่กับว่า Shutdown losses มีมากหรือน้อย ค่า Performance Efficiency จะต่ำหรือสูง ขึ้นอยู่กับว่า Capacity losses มีมากหรือน้อย และ ค่า Quality Rate จะต่ำหรือสูง ขึ้นอยู่กับว่า Yield losses มีมากหรือน้อย และเมื่อเรามีความรู้สึกฐานดังกล่าว จะทำให้เราทราบว่าหากต้องการ ปรับปรุงค่า Availability เราต้องพยายามลด Shutdown losses เช่น Machine Breakdown, Process Setup, และ เหตุการณ์ต่างๆ ใดๆ ตามที่เกิดขึ้นแล้วทำให้เครื่องจักรต้องหยุดเดิน หากเรา ต้องการปรับปรุงค่า Performance Efficiency เราต้องพยายามลด Capacity losses เช่น Machine Idle, Process Startup และ เหตุการณ์ต่างๆ ใดๆ ตามที่เกิดขึ้นแล้วทำให้เครื่องจักรเสีย ความเร็วหรือเสียยอดการผลิต และหากต้องการปรับปรุงค่า Quality Rate เราต้องพยายามลด Yield losses เช่น Defect, Rework และเหตุการณ์ต่างๆ ใดๆ ตามที่เกิดขึ้นแล้วทำให้อัตราการใช้ประโยชน์ จำกัดถูกต่ำลง (ที่มา <http://www.thaidisplay.com/content-5.html>)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์แม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແກ อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีศึกษาจากเอกสารและการลงพื้นที่โดยมีขั้นตอนดังนี้

วิธีการศึกษาจากเอกสาร

การศึกษาจากการลงพื้นที่

-การสังเกต (Observation)

-การสัมภาษณ์ (Interview)

-การสัมภาษณ์กลุ่ม (Group Interview)

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

1.) การสร้างแบบประเมิน หาประสิทธิภาพเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาเป็นแบบประเมินความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่ทำการย้อมผ้า โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความคิดเห็นดังต่อไปนี้ โดยวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย การกำหนดโครงสร้างของแบบประเมินในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งโครงสร้างของแบบประเมินออกเป็น 3 ตอน คือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ คำชี้แจง แบบประเมินความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ

- เพื่อให้ผู้ทำงานวิจัยได้มีโอกาสสรับทราบผลการดำเนินงานของตนเอง และเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ และกรอกข้อความให้สมบูรณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- เพศ ชาย หญิง
- สถานะ นักศึกษา กลุ่มเกษตรแม่บ้าน
 ประชาชนทั่วไป ประธาน
- สังกัดคณะ/สำนัก /สถาบัน /หน่วยงาน
.....
- วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
- อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-40 ปี 41 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่องานวิจัยเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ

ระดับ 5 = มากที่สุดหรือดีมาก 4 = มากหรือดี 3 = ปานกลางหรือพอใช้ 2 = น้อยหรือต่ำกว่า
มาตรฐาน 1 = น้อยที่สุดหรือต้องปรับปรุงแก้ไข

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. กระบวนการ ขั้นตอนในการใช้เครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					
1.1 ความรวดเร็วในการใช้งาน					
1.2 ใช้งานสะดวกง่ายต่อการใช้งาน					
1.3 การเคลื่อนย้าย					
1.4 ความเหมาะสมสมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					
1.5 การจัดลำดับขั้นตอนของการทำงาน					
1.6 ประโยชน์ในการใช้งานของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					
2. ความพึงพอใจของท่านต่อภาพรวมของโครงการ					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 สิ่งที่ท่านพึงพอใจในงานวิจัยที่ทำการทดลองเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ ครั้งนี้

.....

.....

.....

3.2 สิ่งที่ควรเสนอแนะนำไปพัฒนาในงานวิจัยเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ ครั้งต่อไป

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบประเมินความคิดเห็น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนด
น้ำหนักคะแนนโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

(http://redclub145.orgfree.com/metamorph_orange/index31.html)

- 5 หมายถึง ผลการประเมินในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง ผลการประเมินในระดับดี
- 3 หมายถึง ผลการประเมินในระดับพอใช้
- 2 หมายถึง ผลการประเมินในระดับไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง ผลการประเมินในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบประเมินแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ กำหนดรูปแบบของคำถาม โดยศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากตารางหรืองานวิจัยอื่นๆ ที่มีหัวข้อการวิจัยที่ใกล้เคียงกัน เขียนแบบประเมินฉบับร่างตามโครงการสร้างเนื้อหาของแบบประเมินและตามหลักในการสร้างกำหนดไว้ในขั้นต้น นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเป็นฉบับร่างให้กลุ่มแม่บ้านที่ทำการย้อมผ้า แล้วนำมาแก้ไขให้เหมาะสม นำแบบประเมินที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความชัดเจนของข้อคำถามต่างๆ สร้างแบบประเมินฉบับจริงโดยคำนึงถึงความชัดเจนในการอธิบายจุดประสงค์และวิธีการตอบ ความถูกต้องในเนื้อหาสาระ และการจัดรูปแบบให้เหมาะสมสมส่ายงาม

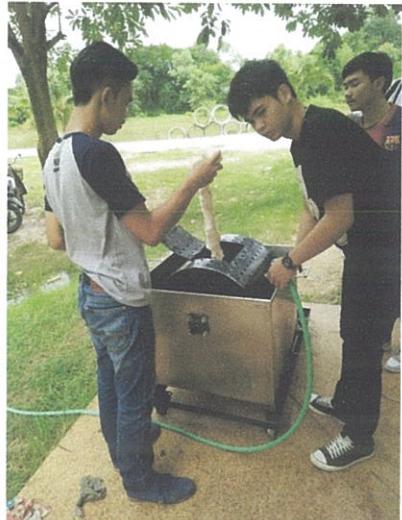
3.4 อุปกรณ์ส่วนประกอบโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้สร้างอุปกรณ์ส่วนประกอบโครงสร้างในการศึกษา งานวิจัย การพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ่ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนากลุ่มแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແ gek อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม มีขั้นตอนดังนี้

- 1.) โครงสร้างซึ่งประกอบไปด้วยตัวโครงที่ทำจากสแตนเลส โครงสร้างรับน้ำหนักได้มากกว่า 50 กิโลกรัม พร้อมติดตั้งมอเตอร์ขนาด $\frac{1}{4}$ แรงม้า โดยมีความสูง 60 เซนติเมตร ความกว้าง 55 เซนติเมตร และมีความยาว 80 เซนติเมตร
- 2.) ใช้เพ่องทดสอบเกียร์อัตราทด 14 ต่อ 1 เพื่อทำการลดรอบการทำงานไม่ให้มีแรงหมุนที่เร็วจนเกินไป
- 3.) สายพานที่ใช้ส่งกำลังจากมอเตอร์ไปยังพูลเลย์เป็นสายพานแบบร่องตัววีขนาดเบอร์ 67
- 4.) ความต้องของแกนเพลา ขนาด 1 นิ้ว
- 5.) ถังที่ใช้สำหรับการย้อมทำจาก Stainless Steel 304 เพื่อป้องกันการเกิดสนิม
- 6.) ขนาดของสายไฟใช้เบอร์ 2x2.5 SQ.MM เพื่อป้องกันความร้อนที่จะเกิดขึ้นเวลาamotoer ทำงาน พร้อมติดตั้งชุด Breaker ระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าเกิน ขนาด 30 แอมป์

3.5 วิธีการใช้งานเครื่องย้อมผ้าฝ่ายตันแบบ

1. เปิดสวิตซ์ทำการ โยกปุ่มเปิด/ปิด โดยมีปุ่มอยู่ด้านล่างของตัวเครื่อง เครื่องก็สามารถทำงานได้เลยไม่มีขั้นตอนยุ่งยากในการทำงานของเครื่องย้อมฯ
2. เมื่อต้องการหยุดเครื่องย้อมผ้าฝ่ายตันแบบให้กดสวิตซ์ ปุ่มเปิด/ปิด เครื่องก็หยุดทำงานทันทีโดยไม่มีหมุนรอรอบจังหวะในการเคลื่อนที่

ภาพที่ 3.1 แสดงการทำงานของเครื่องย้อมผ้าฯ

บทที่ 4 ผลการวิจัย

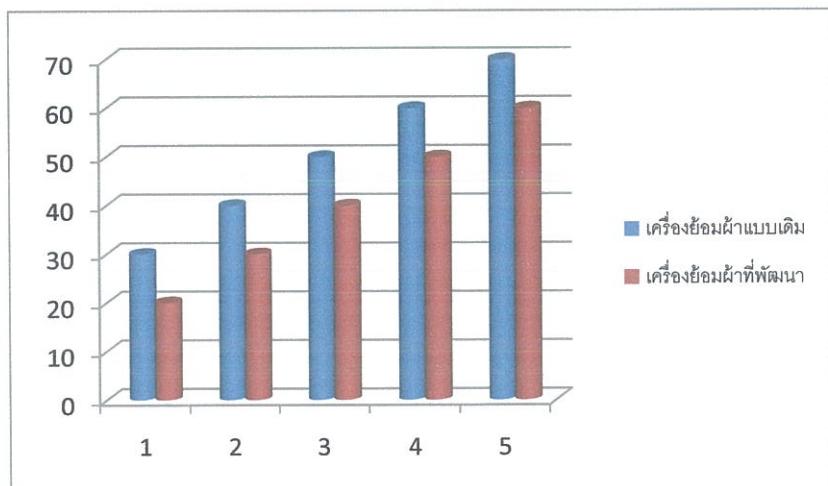
จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนากระถุงแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແแก อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม ผลการทดสอบมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การทดลองวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนากระถุงแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແแก อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม
จากการทดสอบโดยได้ทำการทดลองเปรียบเทียบ ระหว่างเครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบ ที่ใช้การทำงานแบบยกขึ้นลง กับเครื่องย้อมผ้าฝ้ายที่เปลี่ยนมาเป็นระบบหมุนวน ผลการทดลองดังข้อมูลแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการการย้อมผ้าโดยเครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบฯ

ครั้งที่	ผ้าฝ้ายที่ใช้ทดลอง (กิโลกรัม)	เวลาที่ใช้ในการย้อมผ้า เครื่องย้อมผ้าฝ้ายตันแบบฯ (นาที)	เวลาที่ใช้ในการย้อมผ้า เครื่องย้อมผ้าฝ้ายระบบหมุนวนฯ (นาที)
1	5	30	20
2	10	40	30
3	15	50	40
4	20	60	50
5	25	70	60

กราฟที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ทำงานระหว่างเครื่องย้อมผ้าแบบเดิน
และแบบที่พัฒนาแล้ว

ผลจากการทดลองการพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติ เพื่อใช้ในการพัฒนากลุ่มแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແ蕨 อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม ผลปรากฏดังนี้

1.) วิธีการย้อมผ้าฝ้ายโดยเครื่องที่ทำการพัฒนาฯแล้ว ผลที่ได้จากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.2 ปรากฏว่าระยะเวลาในการทำงานไม่เท่ากัน โดยเริ่มจากการย้อมผ้าครั้งแรก 5 กิโลกรัม จากนั้นทำการเพิ่มครั้งละ 5 กิโลกรัม โดยทำการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 25 กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบจากตารางจะเห็นได้ว่า เครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้วนั้นสามารถใช้เวลาในการย้อมต่อครั้งน้อยกว่า

2.) จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในการทดลองถึงแม้ว่าระยะเวลาที่ใช้ทั้ง 2 เครื่องนั้นเวลา จะไม่แตกต่างกันมาก แต่ประสิทธิภาพของเครื่องที่สามารถย้อมได้ดีกว่า มีการกินสีที่ได้เยอะมากกว่า และประหยัดเวลา สามารถช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรผู้ที่สนใจเกี่ยวข้องกับงานในลักษณะแบบนี้

4.2 การสร้างแบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1.) การสร้างแบบประเมิน หาประสิทธิภาพการพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลง เป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนากลุ่มแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແ蕨 อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาเป็นแบบประเมินความคิดเห็นของ กลุ่มแม่บ้านที่ทำการย้อมผ้า โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความคิดเห็นดังต่อไปนี้ โดยวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย การกำหนดโครงสร้างของแบบประเมินในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งโครงสร้างของแบบประเมินออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ ผลการศึกษาในตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ มีดังนี้ ส่วนมากจะเป็นกลุ่มเกษตรแม่บ้าน วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อายุ 40 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบประเมินความคิดเห็น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดน้ำหนักคะแนนโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ผลการประเมินในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง ผลการประเมินในระดับดี
- 3 หมายถึง ผลการประเมินในระดับพอใช้
- 2 หมายถึง ผลการประเมินในระดับไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง ผลการประเมินในระดับควรปรับปรุง

ผลการศึกษาในตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่องานวิจัยเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ ข้อมูลแบบประเมินความคิดเห็น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ระดับ 5 = มากที่สุดหรือดีมาก 4 = มากหรือดี 3 = ปานกลางหรือพอใช้ 2 = น้อยหรือต่ำกว่ามาตรฐาน 1 = น้อยที่สุดหรือต้องปรับปรุงแก้ไข

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
กระบวนการขั้นตอนในการใช้งานเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					
1. ความรวดเร็วในการใช้งาน	✓				
2. ใช้งานสะดวกง่ายต่อการใช้งาน		✓			
3. การเคลื่อนย้ายสะดวก	✓				
4. ความเหมาะสมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ	✓				
5. การจัดลำดับขั้นตอนของการทำงาน	✓				
6. ประโยชน์ในการใช้งานของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯ	✓				
7. ความพึงพอใจต่อภาพรวมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯ	✓				

ค่าเฉลี่ยโดยรวม ความรวดเร็วในการใช้งานอยู่ที่ระดับ 5 ผลการประเมินในระดับดีมาก

ใช้งานสะดวกง่ายต่อการใช้งานอยู่ที่ระดับ 4 ผลการประเมินในระดับดี

การเคลื่อนย้ายสะดวกอยู่ที่ระดับ 4 ผลการประเมินในระดับดี

ความเหมาะสมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ อยู่ที่ระดับ 5 มากที่สุดหรือดีมาก

การจัดลำดับขั้นตอนของการทำงานอยู่ที่ระดับ 4 ผลการประเมินในระดับดี

ประโยชน์ในการใช้งานของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ อยู่ที่ระดับ 5 มากที่สุดหรือดีมาก

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ อยู่ที่ระดับ 5 มากที่สุดหรือดีมาก

ตอนที่ 3 คำตามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบประเมินแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ กำหนดรูปแบบของคำถาม โดยศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากทำวารหรืองานวิจัยอื่นๆ ที่มีหัวข้อการวิจัยที่ใกล้เคียงกัน เขียนแบบประเมินฉบับร่างตามโครงสร้างเนื้อหาของแบบประเมินและตามหลักในการสร้างกำหนดได้ในขั้นต้น นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเป็นฉบับร่าง ให้กับกลุ่มแม่บ้านที่ทำการย้อมผ้า ในด้านการศึกษาและการวัดผลพิจารณาความถูกต้องของข้อคำถาม แต่ละข้อ แล้วนำมาแก้ไขให้เหมาะสม นำแบบประเมินที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความชัดเจนของข้อคำถามต่างๆ สร้างแบบประเมินฉบับจริง โดยคำนึงถึงความชัดเจนในการอธิบายจุดประสงค์และวิธีการตอบ ความถูกต้องในเนื้อหาสาระ และการจัดรูปแบบให้เหมาะสมสมสัยงาม

การศึกษาในตอนที่ 3 คำตามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบประเมินแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ กำหนดรูปแบบของคำถามดังนี้

3.1 สิ่งที่ท่านพึงพอใจในงานวิจัยที่ทำการทดลองเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯครั้งนี้

3.2 สิ่งที่ควรเสนอแนะนำไปพัฒนาในงานวิจัยเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯครั้งต่อไป

4.3 การนำเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯ ไปใช้งาน

การนำเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯไปใช้งานนั้น เป็นสิ่งที่ดีและเกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเกษตรกร สะดวกสบาย ประหยัดเวลา กลุ่มเกษตรกรสามารถทำงานอื่นได้ในช่วงระยะเวลาที่เครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯ ทำงาน สามารถลดเวลาในการย้อมผ้าฝ้าย เพิ่มผลผลิต รวมทั้งเป็นการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มแม่บ้าน บ้านปราสาท อ.กดัง จ.มหาสารคาม ต่อไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์แม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແ蕨 อ.กุดรัง จ.มหาสารคาม สามารถสรุปผลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 ข้อเสนอแนะในการนำเครื่องย้อมผ้าฝ้ายฯไปทำงานวิจัยในครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลในการทดลองครั้งที่ 1 ใช้ผ้าฝ้ายจำนวน 5 กิโลกรัม การย้อมผ้าฝ้ายโดยใช้เครื่องย้อมผ้าแบบเดิมใช้เวลา 30 นาที ส่วนเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้วใช้เวลา 20 นาที

การทดลองครั้งที่ 2 ใช้ผ้าฝ้ายจำนวน 10 กิโลกรัม การย้อมผ้าฝ้ายโดยใช้เครื่องย้อมผ้าแบบเดิมใช้เวลา 40 นาที ส่วนเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้วใช้เวลา 30 นาที

การทดลองครั้งที่ 3 ใช้ผ้าฝ้ายจำนวน 15 กิโลกรัม การย้อมผ้าฝ้ายโดยใช้เครื่องย้อมผ้าแบบเดิมใช้เวลา 50 นาที ส่วนเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้วใช้เวลา 40 นาที

การทดลองครั้งที่ 4 ใช้ผ้าฝ้ายจำนวน 20 กิโลกรัม การย้อมผ้าฝ้ายโดยใช้เครื่องย้อมผ้าแบบเดิมใช้เวลา 60 นาที ส่วนเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้วใช้เวลา 50 นาที

การทดลองครั้งที่ 5 ใช้ผ้าฝ้ายจำนวน 25 กิโลกรัม การย้อมผ้าฝ้ายโดยใช้เครื่องย้อมผ้าแบบเดิมใช้เวลา 70 นาที ส่วนเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้วใช้เวลา 60 นาที

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มแม่บ้านที่ทำการย้อมผ้า สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการออกแบบโครงสร้าง

สรุปผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาคณผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลการศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับการเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์แม่บ้านฯ กรณีภาพรวมรายด้าน ความพึงพอใจ ที่มีต่อประสิทธิภาพเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลงเป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์แม่บ้านฯ โดยรวมอยู่ในระดับดี

2) ด้านการออกแบบอุปกรณ์และชิ้นส่วนและชุดตันกำลังและชุดควบคุมเครื่อง

สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านเกษตรที่ทำการย้อมผ้าพบว่าด้านการออกแบบโครงสร้าง, ด้านการออกแบบอุปกรณ์และชิ้นส่วน ด้านการออกแบบชุดตันกำลังและชุดควบคุม ภาพรวมอยู่ในระดับดี ผลจากการทดสอบความแตกต่างของสีเส้นผ้าฝ้าย 3 ครั้งพบว่าค่าความแตกต่างของสี เมื่อเปรียบเทียบเท่านั้น 3 ตัวอย่างมีค่าความแตกต่างของสีที่ไม่แตกต่างกันมากเท่าไร

5.2 ข้อเสนอแนะในการนำเครื่องย้อมผ้าฝ้ายด้านแบบไปทำงานวิจัยในครั้งต่อไป

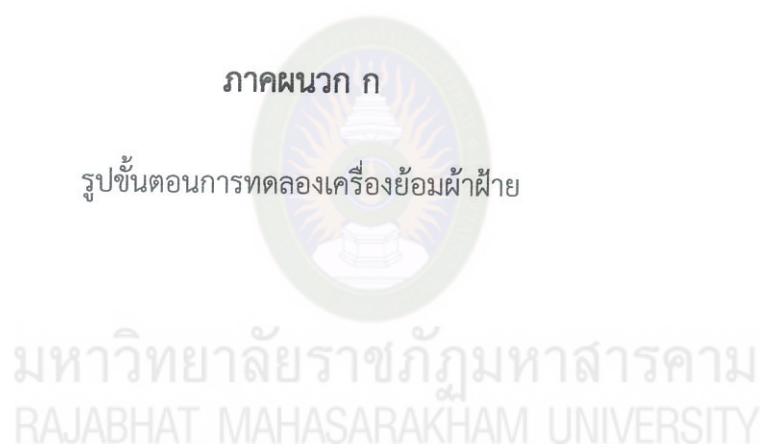
5.2.1 ควรมีการเพิ่มอุปกรณ์วัดอุณหภูมิของน้ำเพื่อบอกอุณหภูมิที่เหมาะสมได้

5.2.2 ควรเพิ่มขนาดของถังย้อมให้มีขนาดที่ใหญ่ขึ้นเพื่อเพิ่มปริมาณการย้อม

บรรณานุกรม

1. ชูชาติ พะยอม และคณะ. 2552. การวิจัยเพื่อพัฒนาเส้นไหมพิเศษเชิงพาณิชย์. รายงานการวิจัย.
สุรินทร์: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
2. ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์ และคณะ. 2540. การประดิษฐ์เครื่องย้อมสีสไลด์อัตโนมัติ. รายงานการวิจัย.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. สุนิสา ภมุกุลมกุล. 2554. การย้อมไหมด้วยสีรีแอดทิฟโดยใช้เครื่องย้อมใจด้วย มก.3.
วิทยานิพนธ์บริณฑูรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
4. บริษัท ดโลส จำกัด. 2554. เครื่องย้อมเสื้อระบบย้อมเย็นกึ่งอัตโนมัติ. (สืบคันเมื่อ 15 มกราคม 2556) [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
<http://www.donaustech.cmxseed.com/index.php/research-and-development/88-2012-02-28-07-49-19>
5. ลีลาโรส. 2551. ลักษณะบางอย่างของผ้าห่อ การย้อมผ้าไทย. (สืบคันเมื่อ 10 พฤษภาคม 2555)
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaitopwedding.com/Misc/Thai-silk-9.html>
6. สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. (ม.ป.ป).ภาคร่วมเทคโนโลยีฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จตอนที่ 2.
(สืบคันเมื่อ มกราคม 2555) [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
http://www.thaitextile.org/tdc/?page_id=358
7. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. 2553. ย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ. (สืบคันเมื่อ 10 พฤษภาคม 2555) [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
<http://www.nstda.or.th/sciencevillages/udomsomboon/?p=311>
<http://www.thaidisplay.com/content-5.html>
8. อนันต์ วงศ์กระจาง. 2533. เพื่องและเทคนิคการผลิตเพื่อง. กรุงเทพฯ: คณะวิศวกรรมเทคโนโลยีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.
9. “การย้อมแบบกึ่งต่อเนื่อง,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
(http://www.thaitextile.org/tdc/?page_id=358)
10. “Quality Rate ต้องพยายามลด Yield losses เช่น Defect, Rework,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก(<http://www.thaidisplay.com/content-5.html>)
11. “แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale),” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
(http://redclub145.orgfree.com/metamorph_orange/index31.html)

ภาคผนวก ก

รูปขั้นตอนการทดลองเครื่องย้อมผ้าฝ้าย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

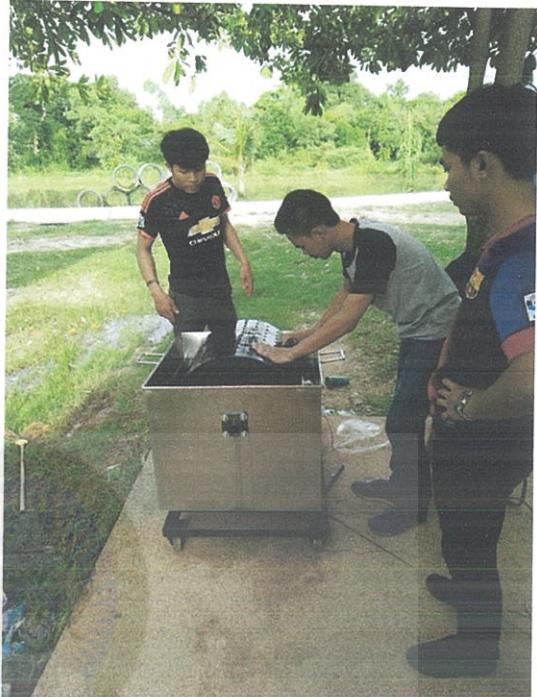
ก. 1 แสดงขั้นตอนการทดลองเครื่องย้อมผ้าที่พัฒนาแล้ว

ภาคผนวก ข

รูปแสดงขั้นตอนเปรียบเทียบการทำงานของเครื่องย้อมผ้าแบบเดิมและแบบที่พัฒนาแล้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข. 1 รูปแสดงขั้นตอนเปรียบเทียบการทำงานของเครื่องย้อมผ้าแบบเดิมและแบบที่พัฒนาแล้ว

แบบประเมินความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านเกษตร บ้านปราสาท ตำบลเลิงแฟก อำเภอกรุดรัง
จังหวัดมหาสารคาม

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
กระบวนการ ขั้นตอนในการใช้งานเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					
1. ความรวดเร็วในการใช้งาน					
2. ใช้งานสะดวกง่ายต่อการใช้งาน					
3. การเคลื่อนย้ายสะดวก					
4. ความเหมาะสมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					
5. การจัดลำดับขั้นตอนของการทำงาน					
6. ประโยชน์ในการใช้งานของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					
7. ความพึงพอใจต่อภาพรวมของเครื่องย้อมผ้าฝ้ายต้นแบบ					

ประวัติการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและผลงานทางวิชาการ

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) : ว่าที่ร.ต.สราภูณิ ดาแก้ว
2. ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์
3. ตำแหน่งทางบริหาร : -
4. สังกัด : คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
5. ภาระงานสอน
 1. รายวิชาแทรกเตอร์และเครื่องทุ่นแรงฟาร์ม
 2. รายวิชาด้านกำลังเครื่องจักรกลในงานฟาร์ม
 3. รายวิชาการจัดการเครื่องจักรกลเกษตร
 4. รายวิชาระบบไฮดรอลิก-นิวแมติกของเครื่องทุ่นแรงฟาร์ม
 5. รายวิชาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร
 6. การบำรุงรักษาเครื่องจักรกลเกษตร
 7. ระบบไฟฟ้าในงานฟาร์ม
6. สถานที่ติดต่อได้ปัจจุบัน

สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 80 ถนนนราธิวาสราชนครินทร์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000
7. โทรศัพท์

ที่ทำงาน 043-725-439
มือถือ 080-073-5775
8. E-mail: phentor_vip@hotmail.com
9. ประสบการณ์การทำงาน

2555-ปัจจุบัน อาจารย์ วิชาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2550-2555 วิศวกรฝ่ายซ่อมบำรุง (Service Engineer)บริษัท ไทยโคลอน จำกัด
2547-2550 อาจารย์ แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ

10. ความเชี่ยวชาญ

ที่ปรึกษา บริษัทหนหรีกการ จำกัด ด้านเครื่องยนต์และอะไหล่

ออกแบบติดตั้งระบบไฟฟ้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในเรือ

11. ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัยและบทความวิจัย

งานวิจัย

2556-2557 - หัวหน้าโครงการวิจัย “การพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายจากระบบยกขึ้นลง เป็นระบบหมุนแบบอัตโนมัติ เพื่อใช้ในการพัฒนากลุ่มแม่บ้าน บ้านปราสาท ต.เลิงແ蕨 อ. กุดรัง จ.มหาสารคาม” ทุนสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2556-2557 - ผู้ร่วมโครงการวิจัย “การปรับปรุงและเสริมเทคนิคในการผลิตข้าวแต่งน้ำด้วยแม่พิมพ์กึ่งอัตโนมัติ” ทุนสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2555-2556 - หัวหน้าโครงการวิจัย “การออกแบบและพัฒนาเครื่องย้อมผ้าฝ้ายด้วยต้นแบบจากภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อใช้ในการพัฒนาสู่ชุมชน” ทุนสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2555-2556 - ผู้ร่วมโครงการวิจัย “บรรจุภัณฑ์ปลาร้าเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์บ้านหนองล่าม อ.เชียงยืน จ.มหาสารคาม ” ทุนสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2556-2557 - ผู้ร่วมโครงการวิจัย “การออกแบบและพัฒนาสร้างยานยนต์ไฟฟ้าออนไลน์ประสงค์ตันแบบ” ทุน วช. 2557

2555 – 2556 - ผู้ร่วมโครงการวิจัย “การออกแบบและพัฒนาสร้างเครื่องอบแห้งแบบถอดเพื่อใช้ในการผลิตชาผักหวานตันแบบเพื่อใช้ในเชิงพาณิชย์ในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรปลูกผักปลอดภัยจากการพิษ ตำบลลูกปอ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์” โดยทุนวิจัยสนับสนุนจากโครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมไทย (INDUSTRIAL TECHNOLOGY ASSISTANCE PROGRAM : ITAP) เครือข่ายมหาวิทยาลัยขอนแก่น

12 บทความวิจัย ที่นำเสนอในการประชุมวิชาการ (ที่มี proceeding)

Pornpisanu Thammapat, Sarawut Dakaew, Parichat Ratmanee, Sananthorn Pichai and Choothawee Palakawong. Effect of soaking conditions on resistant starch of glutinous rice –A response surface approach. ICSSS 2016. Mahasarakham, September 22-23, 2016.